

Mig any per resoldre el futur de 9 jugadors i el líder de la banqueta del Girona

La direcció esportiva encapçalada per Quique Cárcel no només està pendent de les entrades i sortides que s'hagin de produir aquest mes: també té feina a renovar (o no) els contractes que acaben el juny

Resoldre si continuarà manant o no és prioritari, perquè, ara com ara, el dibuix de la plantilla (amb alguns matisos) està dissenyat al gust del madrileny. Quique Cárcel no ha amagat mai que el seu projecte gira al voltant de Michel, a qui no només va ratificar en el càrrec en aquells primers mesos de viatge, quan l'equip estava en llocs de descens a la Primera RFEF, oferint-li la renovació. El 2025 va ser el pitjor any de l'entrenador a Montilivi, però des de la direcció esportiva li han donat la confiança, la paciència i el temps (però no els recursos) que el madrileny ha volgut per a millorar els resultats d'un vestidor que tot just ha sortit de la zona de descens, en la divuitena jornada. En qualsevol altre club, amb els números a la mà, 34 punts dels últims 114, Michel estaria sense feina, o a un altre lloc. Dels nou jugadors que acaben contracte amb el Girona, cinc són en propietat i quatre, cedits; un d'ells, de fet, és Livakovic, que no és ni a Girona, amb permís del club per marxar en aquest mercat d'hivern. Els altres a préstec són Vitor Reis (Manchester City), Hugo Rincón (Athletic Club) i Thomas Lemar (Atlètic de Madrid), als quals s'afegirà aviat Claudio Echeverri (Manchester City), amb la qual cosa el nombre total no variarà, perquè es canviarà pel porter croat. El nom que sobresurt de la llista no és cap altre que el de Cristhian Stuani, llegenda viva del Girona des del 2017 i màxim goleador de la història de l'entitat, amb 146 gols. L'uruguaià, a més, està a punt de viure els 300 partits oficials com a blanc-i-vermell, una fita que només superen Isidre Sala (439), Fèlix Farró (351), Joan Sagué (306) i Jordi Matamala (301). Stuani va fer els 39 anys i té l'opció, signada, per a fer un any més a Montilivi; però la decisió no es prendrà fins al juny. La majoria dels jugadors que acaben contracte són de perfil experimentat i superen els 35 anys. El porter Juan Carlos, lesionat de gravetat, que n'ha fet 37, també podria dir adeu a Montilivi després d'arribar el 2019 i viure el procés de resurrecció dels gironins post caiguda amb Eusebio. La temporada passada ja es va rumorejar la retirada del porter castellà, amb la possibilitat d'entrar de ple al cos tècnic, però finalment es va optar per donar-li un any més. Juan Carlos va ser decisiu en la final de la Copa Catalunya, en la tanda de penals de l'estiu contra l'Espanyol, però va patir la desgràcia de lesionar-se al genoll i no està ni inscrit. Els centrals Daley Blind, amb 35 anys i que volia marxar l'estiu passat, però el Girona no li va posar facilitats, i David López, amb 36, que es va lesionar a l'agost i encara no ha tingut minuts -a Son Moix era a la banqueta-, són dues de les peces que podrien tancar una bonica etapa a Girona. El neerlandès va aterrar el 2023, canviant el glamur de Múnic i Manchester, per una classificació històrica per a la Lliga de Campions amb un club petit. El barceloní va venir un any abans, el 2022, després del retorn a Primera. Ambdós li han donat molt, al club, però dels canvis de cicle no s'escapa ningú. Per acabar, un dels fitxatges, Azzedine Ounahi a banda, que millor rendiment està donant. Es tracta del migcampista belga Axel Witsel, que també disposa d'una variable per ampliar el seu contracte. Witsel té opcions d'anar al Mundial, amb la qual cosa li queda corda per a una miqueta més, malgrat tenir 36 anys. De tots ells, tan sols Reis, Blind i Witsel juguen amb continuïtat. Quique Cárcel té, com a molt, mig any per a decidir, perquè ja poden negociar amb altres clubs, una pràctica habitual quan a un futbolista o al tècnic li queden menys de sis mesos de contracte.